

lem opfattede en Udtalelse af mig saaledes, at jeg skulde have sagt, at Landeværnet var indrettet med det aabenbare Formaal at fremkalde anarxiske Tilstande. Dette er naturligvis en Feiltagelse af det ærede Medlem. Min Udtalelse lød saaledes: at Mindretallet paa ingen Maade kunde se nogen Fremme af folkelig Lykke i Foranstaltninger med aabenbare Formaal, som let kunde fremkalde anarxiske Tilstande. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil se, at der er en meget lang Vei fra det, som jeg udtalte, og til det, som han mente, at jeg havde udtalt. Jeg fastholder, at saaledes som Udtalelserne maa forstaaes i det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) Foredrag forleden Dag, saa er jeg fuldt berettiget til at sige, at de af ham fremsatte Tankers Gjennemførelse meget let vilde kunne fremkalde anarxiske Tilstande. Da denne Sag i Dyrigt allerede fra flere ærede Medlemmes Side er givet en tilstrækkelig Udvikling, saa skal jeg nu ikke indlade mig videre derpaa. Endelig mente det ærede Medlem, at den folkelige Karakter, som vi ønskede for Hæren, nu var bleven til lutter Fraiser. Jeg vil bede det ærede Medlem, om han vil læse den Betænkning, som Mindretallet har givet i denne Sag, igjennem, og han vil deraf se en bestemt og klar Udtalelse fra Mindretallets Side om, at det sætter overordentlig megen Pris paa den med den almindelige Bærnepligt forbundne folkelige Karakter af Hæren, men at det ikke dertil ser nogenformelst Anledning til at svække Hærens Kraft, men at det tværtimod ønsker at gjøre alt Muligt for at styrke den. Nu veed jeg ikke, hvor der er mest Fraiser, enten der, hvor man i høie Toner taler om Hærens folkelige Karakter og saa indretter den saaledes, at der er størst Sandsynlighed for, at den maa bukke under lige over for den Opgave, der stilles til den, eller der, hvor man ligeledes ynder dens folkelige Karakter, men vel at mærke paa den Maade, at man vil styrke den saaledes, at den kan gennemføre den Opgave, som vil blive stillet til den, naar nogensinde dens Virksomhed i et alvorligt Øieblik skal blive krævet.

Solm: Det synes næsten at være noget vanstelig at tage Ordet i Dag, idet jeg har faaet det Indtryk af adskillige ærede Medlemmer, som om de vare i en noget irriteret Stemning. Man har i Dag tilladt sig at bruge Udtryk om Flertallet, som man hverken hørte ved Sagens 1ste eller 2den Behandling. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) gik endogsaa saa vidt, at han sagde, at det var fuldstændigt Dumbbug, vi lavede, og han havde i saa Henseende en hel Del Behageligheder at sige os. Blandt disse var ogsaa den, at han mente, at vi kunde vise, at man i Landsbygningen kunde misforstaa, hvad Flertallet vilde, og han begrundede det noget nærmere, idet han oplyste, hvad adskillige Landsbyingsmænd havde sagt. Jeg tror, at

dette er en noget forkert Maade at gaa frem paa, naar man vil vente at faae en Revision af Hærløven; man maa vistnok gaa ind paa den Tanke, som er neblagt i Hærløven af 6te Juli 1867, nemlig den, at man skal vide, at, idet man har vedtaget Hærløven, er man gaaet bort fra den staaende Hær og har nærmet sig en folkelig Hær. Hvis man ikke havde slaaet dette fast i 1867, var Hærløven efter min Mening aldrig bleven vedtaget. Jeg turde ikke stemme for denne Lov, fordi der allerede den Gang fremkom adskillige Udtalelser, som syntes at antyde, at det egentlig kun var en foreløbig Afgjørelse fra enkelte Medlemmers Side. Derfor nærede jeg ogsaa den Gang en vis Frygt for, at man muligvis vilde komme til at gaa noget tilbage igjen i Retning af, hvad jeg kalder en staaende Hær. Denne Frygt har nu vist sig at være begrundet. Det ærede Medlem for Rjødshavn's 3die Valgkreds (Evertsmoes) ryster paa Hovedet. Hvilke ere de Indvendinger, som de ærede Medlemmer have, dels mod vort Forslag og dels mod den bestaaende Ordning? Det er navnlig den, at man ser, at man ikke har Befalingsmænd, hverken Officerer eller Underofficerer nok. Man skal altsaa have noget mere Fast; man skal altsaa have gjort Ordningen af det Hele fastere og stærkere (Stemmer: Ja, Ja!). Vel, saa har jeg ikke misforstaaet Dem. Det vil med andre Ord sige, at man skal gaa ind paa en stærkere Ordning — ja, hvad skal jeg kalde det, jeg kan ikke bruge andet Udtryk end en staaende Hær — end den, man for Liden har. Man gaar bort fra det Folkelige og lægger Bægten paa det mere Mekaniske. Man er gaaet helt bort fra Folkevæbnings tanken (Indsigelse). So, det nytter ikke, mine Herrer; det er let nok at paa-vise os Noget og sige: Dette er bedre, og Hint er bedre; det kan altsammen være meget godt, saafarnt man ser bort fra, hvad det koster. Det er let nok at sige, at det er bedre at have 6 Officerer end at have 4 Officerer til et Kompagni; men det forekommer mig, at hvad man skal stille sig klart for, er, at hele vor Hærorganisation ikke længere maa være baseret paa Mindet end Forsvar, og derfor skal man ikke fordrø alle de Udmerkelse, man fordrer ved en staaende Hær, man skal ikke rykke ind i fremmede Lande og ikke foretage de Evolutioner, som foretages af fremmede Hære. Derfor gaar jeg med til dette Forslag. Hvis de Herrer vilde komme og sige: Vi kunne gaa ind paa Tanken, men vi kunne ikke gaa ind paa Dette og paa Hint, da var det en anden Sag; men det gjøre de ikke; de komme længere bort fra Hærløven af 1867 med deres Forslag end det, vi nu have. Dette er Grunden til, at vi ikke kunne komme til nogen Enighed. Dernæst synes det, at de forskjellige Udtalelser, vi have hørt i Dag, ere begrundede i Udtalelser fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) under Sagens 2den Behandling, og at